

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΠΛΑΤΩΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ (ΑΘΗΝΑ, ΜΑΡΤΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1989)

Η Διεθνής Εταιρεία Ελληνικής Φιλοσοφίας, υπό την αιγίδα του Δήμου Αθηναίων και σε συνεργασία με το Α' και Δ' διαμέρισμα του Δήμου Αθηναίων, διοργάνωσε δίμηνο Σεμινάριο Πλατωνικής Φιλοσοφίας. Το Σεμινάριο διεξαγόταν κάθε Πέμπτη στους αρχαιολογικούς χώρους της Ακαδημίας Πλάτωνος και της Πνύκας.

Το Σεμινάριο διήυθνε ο Πρόεδρος της Διεθνούς Εταιρείας Ελληνικής Φιλοσοφίας (Δ.Ε.Ε.Φ.) και Καθηγητής της Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Κωνσταντίνος Βουδούρης και συμμετείχαν σ' αυτό ως εισηγητές και συζητητές ικανοί επιστήμονες και μεταπτυχιακοί φοιτητές της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Αξιομνημόνευτη ήταν η παρουσία και συμμετοχή στο Σεμινάριο Ιαπώνων επιστημόνων και καθηγητών, όπως των κυρίων Osawa, Sinkai, Yumoto, οι οποίοι διακρίνονται για την αγάπη τους για το αρχαίο ελληνικό πνεύμα και το ζήλο τους για τη μελέτη της αρχαίας ελληνικής φιλοσοφίας.

Η συμμετοχή στο Σεμινάριο Πλατωνικής Φιλοσοφίας ήταν ελεύθερη. Τό Σεμινάριο είχε ανοικτό χαρακτήρα και μπορούσαν να πάρουν μέρος πτυχιούχοι Α.Ε.Ι., φοιτητές, εκπαιδευτικοί, μαθητές Λυκείων και γενικά Αθηναίοι πολίτες με φιλοσοφικά και άλλα ευρύτερα ενδιαφέροντα.

Το Σεμινάριο αποσκοπούσε να προβληματίσει τους Αθηναίους σχετικά με τρέχοντα θέματα παιδείας που συνάπτονται άμεσα προς την Πλατωνική φιλοσοφία. Ακόμη επεδίωκε να δείξει τη ζωτικότητα της ελληνικής φιλοσοφίας ως προς την αντιμετώπιση των προβλημάτων της σύγχρονης ζωής και είχε ως σκοπό του να συνάψει γόνιμα το παρελθόν προς το παρόν της ελληνικής διανόησης.

Η θεματική του Σεμιναρίου επικεντρώθηκε στον πλατωνικό διάλογο «Φαίδρος». Η έρευνα των προβλημάτων, που θέτει ο διάλογος επιχειρήθηκε αναζήτηση των σύγχρονων προεκτάσεων και προοπτικών του πλατωνικού στοχασμού.

Το θέμα του πρώτου από τα οκτώ συνολικά Σεμινάρια ήταν: «*Έρως και παιδεία*». Το θέμα ανέπτυξε ο καθηγητής κ. Κ. Βουδούρης, ο οποίος, αφού αναφέρθηκε στο σύνολο του πλατωνικού έργου, κατόρθωσε να εισαγάγει άμεσα στο πνεύμα της πλατωνικής διανόησης το φιλομαθές κοινό του Σεμιναρίου. Κατά την ανάπτυξη του θέματος ο καθηγητής υποστήριξε την άποψη ότι οι αντιλήψεις του Πλάτωνα για την παιδεία υπάρχουν σ'όλα τα έργα του, ιδιαίτερα όμως προβάλλονται στο «*Μένωνα*», στο «*Συμπόσιο*», στην «*Πολιτεία*», στο «*Φαίδρο*» και στους «*Νόμους*».

Κατά την πλατωνική διάνοηση η «ειδοποιός διαφορά» της παιδείας από κάθε άλλο σύστημα διδασκαλίας σχετίζεται άμεσα με ό,τι ο Πλάτων ονόμασε «έρωτα». Στο *Συμπόσιο* γίνεται κυρίως λόγος «περί τα ερωτικά». Ουσιαστική κατά τον ομιλητή είναι η άποψη του Πλάτωνα πως κάθε έρως είναι παιδεμός και μάλιστα παιδεμός της ψυχής των μετεχόντων στην *παιδευτική σχέση προσώπων που έχει βέβαια ως στόχο το Αγαθό*. Παράλληλα ο Πλάτων στο *Συμπόσιο* αντιλαμβάνεται ότι «ο έρως πολλαχώς λέγεται», γι' αυτό και διατυπώνει τη θεωρία του περί έρωτος δια στόματος της Διοτίμας.

Ο έρως κατά τον Πλάτωνα είναι «τόκος ἐν τῷ καλῷ» και επομένως χαρακτηρίζεται από έναν ασίγαστο πόθο για δημιουργία λόγων, πράξεων και θεσμών αγαθών. Η ερωτική λοιπόν προσωπικότητα είναι κατεξοχήν παιδευτική. Η παιδευτική αξία της προσωπικότητας του φιλοσόφου δεν έγκειται στο είδος ή στην ποσότητα της παρεχόμενης γνώσης (διδασκτική σχέση), αλλά στην ποιότητα, στον τρόπο παροχής της γνώσης αυτής (διδασκαλική σχέση). Την ύπαρξη της *διδασκαλικής σχέσης* διασφαλίζει, εκτός των άλλων, η ανάπτυξη διαπροσωπικών σχέσεων μεταξύ παιδευόντος και παιδευομένου. Τούτο δηλώνεται στον Πλάτωνα με την αντίληψή του για τον παιδευτικό έρωτα.

Ο καθηγητής κ. Κ. Βουδούρης υποστηρίζει την άποψη πως ο κατεξοχήν παιδευτικός διάλογος του Πλάτωνα είναι ο «*Φαίδρος*», επειδή για πρώτη φορά σ' αυτόν τονίζεται η ερωτική διάσταση του έργου της παιδείας. Αυτή ακριβώς η πλατωνική αντίληψη για την παιδεία είναι η αντίληψη που μας χρειάζεται περισσότερο από κάθε άλλη φορά τώρα, που τα *μαθήματα επί τέχνη* πάνε να υποκαταστήσουν την πραγματική παιδεία.

Το θέμα που απασχόλησε τον εισηγητή του δευτέρου Σεμιναρίου, Δρα Ν. Μακρή, ήταν «*Επιθυμία, έρως και προσωπικές σχέσεις*». Ο Δρ Ν. Μακρής, εξετάζοντας τη διάσταση της επιθυμίας, του έρωτα και των προσωπικών σχέσεων, όπως αυτές παρουσιάζονται στο λόγο του Λυσία και στον πρώτο λόγο του Σωκράτη στο «*Φαίδρο*», προσπαθεί να θεμελιώσει φιλοσοφικά τους όρους, επεκτείνοντας το θέμα και στις πρακτικές διαστάσεις της σύγχρονης εποχής. Ο εισηγητής ορίζει τον πλατωνικό έρωτα «ως φιλοσοφημένη, μορφωμένη κι αναβλέπουσα επιθυμία, η οποία δεν αγνοεί το αισθητό», αλλά αξιολογεί την ηδονική επιθυμία κατά το μέτρο των μεταφυσικών εμπιώσεων και απορρίπτει κάθε ωφελιμιστική θεώρηση των προσωπικών σχέσεων, φωτίζοντας έτσι την πραγματική υφή της επιθυμίας, την οποία εκλαμβάνει ως έμφυτη καταβολή. Υπό αυτή την προοπτική η επιθυμία και ο έρως δημιουργούν γνήσιες προσωπικές σχέσεις, που θεμελιώνονται στην παιδεία της ψυχής και τη φιλία.

Αξιοσημείωτη είναι η παρατήρηση του κ. Μακρή σχετικά με τις διαστάσεις του θέματος γύρω από το χώρο της θεολογίας, καθώς και η ταύτιση του εραστή με το σύγχρονο άνθρωπο και του ερωμένου με τον απόλυτο προσωπικό Θεό.

Εκτός της κύριας εισήγησης, αξιόλογες υπήρξαν οι παρεμβάσεις των δεσποινίδων Αλ. Λιάκρη και Ε. Σβίτζου.

Ο Δρ Ν. Μακρής παρουσίασε και κατά το τρίτο Σεμινάριο, το θέμα: «Ο έρως, η ερωτική μανία και ο μύθος της ψυχής». Ο εισηγητής, σχολιάζοντας το δεύτερο λόγο του Σωκράτη - παλινωδία - στο «*Φαίδρο*», που αποτελεί και το κύριο μέρος του έργου, αναλύει την έννοια του έρωτα, ορίζοντάς την ως πλήρη επιθυμία κοινωνίας με το αγαθό. Αυτή η διαρκής εκστατική —εμμανής— πορεία προς το αγαθό είναι ό,τι ο Πλάτων αποκαλεί ερωτική μανία. Το μανικό λοιπόν στοιχείο της ψυχής αποκαλύπτει την εσώτατη φύση του έρωτα και φωτίζει τη μεταφυσική φορά του.

Ακολούθως έγινε εξέταση κι ερμηνεία του μύθου της ψυχής, καθώς επίσης και αναφορά στις επιδράσεις, που άσκησε ο μυθικός ερωτικός λόγος του Πλάτωνα σε μεταγενέστερους στοχαστές, όπως είναι ο Αριστοτέλης, ο Πλωτίνος, ο Whitehead, ο

Scheler. Η εισήγηση τελείωσε με την αναφορά της πλατωνικής θεματικής σε προβλήματα που απασχολούν το σύγχρονο κόσμο, όπως είναι ο μύθος, η μανία, ο πνευματικός αγώνας, το πρόβλημα της αθανασίας.

Αξιοσημείωτες παρατηρήσεις στη θεματική του Σεμιναρίου έγιναν από τον καθηγητή κ. Κ. Βουδούρη και τους μεταπτυχιακούς φοιτητές Μ. Βενετή και Ι. Στεφάνου.

Ο καθηγητής κ. Κ. Βουδούρης παρουσίασε στο τέταρτο Σεμινάριο το θέμα: «*Ο μύθος του έρωτα και η γλώσσα των προσωπικών σχέσεων*». Ο καθηγητής, συγκρίνοντας το «*Συμπόσιο*» και το «*Φαίδρο*», τα δύο σπουδαιότερα έργα του Πλάτωνα που αναφέρονται στον έρωτα, κι εξετάζοντας κυρίως το μύθο του έρωτα στο «*Φαίδρο*», εισηγήθηκε τη θεωρία της μεταφυσικής του ιμέρου, η οποία αποτελεί προέκταση του ερωτικού φαινομένου, νοουμένου ως μανίας. Ο ίμερος είναι η απορροή του κάλλους, η οποία εισβάλλει ξαφνικά σαν εκτυφλωτικό φως στη συνείδηση του ανθρώπου, από την ανέγγιχτη πηγή του όντος, και διαμορφώνει αδιάκοπα την πορεία της ανθρώπινης ύπαρξης, καθώς αυτή εκδηλώνεται ως μια μεταφυσική εν δράσει.

Με τον ίμερο λοιπόν, που οδηγεί στην κατάσταση της ερωτικής μανίας, οι ψυχές ανοίγονται η μία στην άλλη και πορεύονται μαζί προς το Θεό τους, ξεπερνώντας τα πρότυπα της κοινής λογικής και της θνητής σωφροσύνης. Η κατάλληλη γλώσσα, η οποία θα μπορούσε να εκφράσει αυτές τις καταστάσεις, που δημιουργεί η γνήσια εμπλοκή στις διαπροσωπικές σχέσεις, είναι αυτή που χρησιμοποιεί την ποιητική λέξη και το μυθικό λόγο, γλωσσικά στοιχεία τα οποία έχει χρησιμοποιήσει και ο Πλάτων για τη συγγραφή του «*Φαίδρου*».

Τό θέμα «*Ρητορική, Σοφιστική, Δημαγωγία και Διαλεκτική*» αναπτύχθηκε στο πέμπτο Σεμινάριο από τον Δρα Σ. Ανεμογιάννη Σινανίδη, ο οποίος, βασιζόμενος στο δεύτερο μέρος του διαλόγου «*Φαίδρος*», προέβη σε ορισμό των παραπάνω εννοιών και αναφέρθηκε στον τρόπο χρησιμοποίησης της ρητορικής από τους σοφιστές ως μέσου παιδείας και ως μέσου επηρεασμού του πλήθους στο χώρο της πολιτικής - δημαγωγίας. Στη συνέχεια, αναφερόμενος στις επικρίσεις, που διατυπώνει ο Πλάτων στο έργο του για τις απόψεις των σοφιστών και των ρητόρων, επεσήμανε ότι ο φιλόσοφος δεν απορρίπτει τη ρητορική καθο ρητορική, αλλά ως έχουσα άγνοια των διακρίσεων περί του όντος, στις οποίες προβαίνει η διαλεκτική, καθώς και της θεωρίας περί ψυχής», την οποία έχει ο φιλόσοφος.

Επιμέρους προβλήματα αυτού του τμήματος του διαλόγου, όπως είναι η σχέση ρητορικής και διαλεκτικής, η σύγκρουση προφορικού και γραπτού λόγου, η σημασία του προφορικού λόγου για το παιδευτικό έργο, και γενικότερα, για την ανεύρεση της αλήθειας και την επικοινωνία μεταξύ των προσώπων, απασχόλησαν τους μεταπτυχιακούς φοιτητές Φ. Τσιγγάνου, Χρ. Πολυκάρπου και Ελ. Κολλυροπούλου.

Η Δρ Ευγενία Νικολαΐδου - Κυριανίδου στο έκτο Σεμινάριο Πλατωνικής Φιλοσοφίας παρουσίασε το θέμα «*Έρως και πολιτική*» στο «*Φαίδρο*» του Πλάτωνα. Σύμφωνα με την εισηγήτρια, τόσο στο «*Φαίδρο*» όσο και στο «*Φαίδωνα*», το «*Συμπόσιο*» και την «*Πολιτεία*», ο έρως νοείται ως έρως του αγαθού, της ιδέας, του αιωνίου, νοείται ως κάτι που θα βοηθήσει το φιλόσοφο βασιλέα να αρθεί δια της διαλεκτικής στην ενατένιση του *ὄντως ὄντος* και συνεπώς να πραγματώσει την έννοια της ευπραξίας. Γίνεται σαφές ότι ο έρως νοείται ότι βρίσκεται «*μεταξύ*» του νοητού κόσμου (*vita contemplativa*) και της περιοχής που ασχολείται με την άσκηση της πολιτικής και την τέχνη του λόγου (*vita activa*).

Η πλατωνική λοιπόν πολιτική, ως πολιτική ψυχών, είναι «*ερωτική τέχνη*», δηλαδή ψυχαγωγία, που θεμελιώνει τη συγχώνευση του ιδιωτικού με το δημόσιο πάνω στη μοναδική επιλογή που επιβάλλει η ιδέα του αγαθού.

Παρατηρήσεις επί του θέματος εξέφρασε και ο καθηγητής κ. Κ. Βουδούρης, ο οποίος

διαφοροποιήθηκε σε ορισμένα κύρια σημεία από τις απόψεις που διατύπωσε η εισηγήτρια.

Κατά το έβδομο Σεμινάριο, ο καθηγητής των παιδαγωγικών στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Ι. Σ. Μαρκαντώνης ανέπτυξε το θέμα «*Παιδεία, τεχνική και ανθρώπινες σχέσεις μέσα στην καταναλωτική κοινωνία*». Δίνοντας το στίγμα της κοινωνίας μας, που αποκαλείται *καταναλωτική*, και παρουσιάζοντας τη δυναμική των σχέσεων που αναπτύσσονται στο πλαίσιό της, ο καθηγητής αναφέρθηκε στην αλυσίδα: υπερπαραγωγή αγαθών —στρατηγική παρουσίασης τους ως καλύπτοντα βασικές ανάγκες (π.χ. διαφήμιση)— υπερκατανάλωση αγαθών (έγινε λόγος για *καταναλωτική νευρωση*). Άμεσα συνδεδεμένη με το χαρακτήρα της καταναλωτικής κοινωνίας είναι η χρήση της μηχανής στην παραγωγή (*τεχνοκρατικός πολιτισμός*) και κατά συνέπεια η αλλαγή της μορφής των εργασιακών σχέσεων, που γίνονται *απρόσωπες*. Τέλος, από τον εισηγητή επισημάνθηκε ότι η σύγχρονη παιδεία μπορεί να παρέχει ειδικές γνώσεις, απαραίτητες για το σημερινό άνθρωπο, αλλά το παιδευτικό δέον επιτάσσει να προβάλλονται μέσα από κάθε σύστημα εκπαίδευσης αξίες που ανήκουν στο χώρο του αγαθού και του υψηλού, πράγμα που θα διασφαλίζει την ενότητα της ανθρώπινης υποστάσης και την ταυτότητα του πολιτισμού κάθε λαού.

Στο πλαίσιο αυτού του Σεμιναρίου ο καθηγητής κ. Κ. Βουδούρης έθεσε το πρόβλημα περί της αξιολογήσεως των μορφών ζωής μέσα στην τεχνοκρατούμενη καταναλωτική κοινωνία μας. Αφετηρία των απόψεων, που διατύπωσε ο Διευθυντής του Σεμιναρίου αποτέλεσαν οι αντιλήψεις του Πλάτων περί ιεραρχήσεως των μορφών ζωής και των αξιών, όπως αυτές διατυπώνονται στο διάλογο «*Φαίδρος*». Στη συζήτηση που επακολούθησε τέθηκαν θέματα σχετικά με την τεχνική, την πολιτική και τη δομή της καταναλωτικής κοινωνίας.

Στο όγδοο Σεμινάριο ο Δρ. Δημοσθένης Γ. Γεωργοβασίλης παρουσίασε το θέμα «*Η μεταφυσική του έρωτα και της παιδείας*». Αφού προέβη σε αποτίμηση των απόψεων που διατυπώθηκαν κατά τη διάρκεια του Σεμιναρίου τόνισε τη σημασία του παιδαγωγικού έρωτος εφ' όσον και ο έρωτας και η παιδεία θεωρούνται ως *μεταφυσικές ορμές* που έχουν την ρίζα τους αλλά και αποσκοπούν στο Αγαθό.

Μετά το πέρας των εισηγήσεων ακολουθούσε ζωντανός διάλογος μεταξύ των εισηγητών και του ακροατηρίου, γεγονός που φανερώνει την επιτυχία των σκοπών του Σεμιναρίου.

Η οργάνωση και διεξαγωγή του Σεμιναρίου σε ανοιχτό χώρο, έξω από τις πανεπιστημιακές αίθουσες, μπορούμε να πούμε ότι αποτέλεσε σταθμό για την πνευματική και πολιτιστική ζωή των Αθηνών. Το να ακούει κανείς γόνιμο φιλοσοφικό λόγο με θέα την Ακρόπολη ή μέσα στον ιερό χώρο της πλατωνικής Ακαδημίας είναι σαν να γίνεται μέτοχος κάποιας ιερής μυσταγωγίας, που φαίνεται ότι έχει τη δύναμη να καταλύσει τη χρονική συμβατικότητα.

Κατά κοινή ομολογία το Σεμινάριο αποτέλεσε ένα πνευματικό γεγονός, που έδειξε τη διάσταση του γνήσιου φιλοσοφικού προβληματισμού στο ευρύ κοινό. Οι Αθηναίοι (δικηγόροι, τραπεζικοί, φοιτητές, δάσκαλοι, στρατιωτικοί, καθηγητές δημοσιογράφοι) είχαν τη δυνατότητα (μαζί με τους ειδικούς και την ακαδημαϊκή νεότητα που ήταν ο πυρήνας του Σεμιναρίου) να προβληματισθούν και να συζητήσουν, ορμώμενοι από το πλατωνικό έργο, θέματα που η διαχρονική τους αξία είναι αναμφισβήτητη. Πέρα από τις γνώσεις που είναι δυνατόν να αποκομίσει κανείς από ανάλογα εγχειρήματα, οι κάτοικοι

του κλεινού άστεως είχαν την ευκαιρία να συμμετάσχουν σ' ένα φιλοσοφικό διάλογο που έδειξε αφενός τη γονιμότητα του ελληνικού φιλοσοφικού στοχασμού και αφετέρου επεσήμανε ότι το έργο της φιλοσοφίας έγκειται κυρίως στη συνειδητοποίηση και διατύπωση των διαφόρων προβλημάτων, ανεξαρτήτως των «λύσεων» που εκάστοτε μπορεί να δοθούν από τον ανθρώπινο Λόγο.

Αναγνώριση της σημασίας του Σεμιναρίου αποτέλεσε τόσο η συμμετοχή του κόσμου —γεγονός που τονίζει την ευθύνη όσων επιτελούν παιδευτικό έργο— όσο, και το σπουδαιότερο η οικονομική ενίσχυση που δόθηκε από την Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος, (της οποίας στελέχη παρακολούθησαν εξ ιδίας προαιρέσεως το Σεμινάριο) για να εκδοθούν οι ανακοινώσεις του Σεμιναρίου.

Οι ανακοινώσεις αυτές κυκλοφόρησαν ήδη, δηλ. σε συντομότερο χρονικό διάστημα μετά την περάτωση των εργασιών του Σεμιναρίου, σ' έναν καλαίσθητο τόμο με τίτλο: «Έρως, παιδεία και φιλοσοφία».

Η διεξαγωγή του Σεμιναρίου αυτού ήταν ένα δύσκολο εγχείρημα, διότι ο φιλοσοφικός λόγος έπρεπε να ακουσθεί απλός, σαφής και κατανοητός, χωρίς όμως να παραβλάπτεται η επιστημονικότητά του, αλλά και ένα *τολμηρό παιδευτικό βήμα*.

Όσοι παρακολούθησαν το Σεμινάριο αυτό έχουν να δηλώσουν ότι οι προσδοκίες τους ικανοποιήθηκαν και δεν έχουν παρά να ευχηθούν το Σεμινάριο να έχει συνέχεια.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΛΙΑΚΡΗ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΥΛΩΝΑΣ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΑΓΙΕΚ (ΠΑΝΤΕΙΟΣ, 16-17/2/1989)

Για πρώτη φορά οργανώθηκε στην Ελλάδα Συνέδριο με αντικείμενο την κριτική ανάλυση της σκέψης του κορυφαίου διανοητή και κατόχου του Νόμπελ Οικονομολογίας Φ. Χάγιεκ. Οι ιδέες του Χάγιεκ έπαιξαν και εξακολουθούν να παίζουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση του σύγχρονου φιλελευθερισμού, ενώ οι αναλύσεις του για τον μηχανισμό της αγοράς έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην επανεκτίμηση του μηχανισμού αυτού κατά την τελευταία δεκαετία, τόσο στις καπιταλιστικές όσο και στις σοσιαλιστικές χώρες. Την οργάνωσή του είχε αναλάβει το Κέντρο Πολιτικής Ερεύνης και Επιμορφώσεως (Κ.Π.Ε.Ε.) με τη συνεργασία της Λέσχης Ανταμ Σμίθ.

Το Συνέδριο ασχολήθηκε με την κριτική διερεύνηση της πολιτικής, οικονομολογικής, φιλοσοφικής και επιστημολογικής πτυχής του έργου του Φρίντριχ φον Χάγιεκ.

Στο Συνέδριο έλαβαν μέρος, Έλληνες και ξένοι, όπως οι: Dr John Gray, Δ. Γεμτός, Δ. Δημητράκος, Θ. Κονιαβίτης, Μ. Δραγώνα - Μονάχου, Σ. Ιωαννίδης, Τ. Μίχας, Γ. Μπήτρος, Α. Παπανδρόπουλος, Α. Πεπελάσης, Δ. Σταματόπουλος, Κ. Χριστίδης.

Ευχής έργον θα ήταν να δημοσιευθούν οι ανακοινώσεις του εν λόγω Συνεδρίου.